

اخبار کارگری

بازگشت کارگران، شرکت هفت تپه را به مدار تولید آورد

نماینده ویژه وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: کارگران شرکت کشت و صنعت هفت تپه روز یکشنبه (یازدهم آذرماه) به محل کار خود بازگشتند و به این ترتیب فعالیت این واحد تولیدی از سر گرفته شد.

کریم یسوری در گفت و گو با ایرنا اظهار داشت: دو ماه از حقوق معوق کارگران این واحد تولیدی پرداخت شده و دو ماه حقوق معوق آنها نیز با حضور کارگران در محل کار و استحصا لشکر و فروش آن پرداخت خواهد شد.

وی ادامه داد: براساس دستور وزیر تعاون سایر مطالبات و خواسته‌های قانونی کارگران از جمله تشکیل تشکل قانونی کارگری و اجرای طرح طبقه‌بندی برای آن دسته از کارگرانی که طرح طبقه‌بندی نسبت به آنها اجرا نشده تا حصول نتیجه پیگیری خواهد شد. کارگران شرکت کشت و صنعت هفت تپه از اواسط آبان ماه دست از کار کشیدند و برای بیان مطالبات خود شیوه اعتراض در مقابل استانداری و سازمان‌های دولتی را انتخاب کردند تا راهکاری برای رسیدن آنها به حقوقشان پیدا شود. این کارگران سه خواسته داشتند که «پرداخت چهار ماه حقوق و مزایای معوق»، «بازگشت کارخانه به چرخه تولید به شکل مستمر» و «تشکیل تشکل قانونی کارگری» را شامل می‌شد.

■ ■ ■

کارگران گروه ملی فولاد ایران: مطالبات مان هنوز پرداخت نشده است

جمعی از کارگران گروه ملی فولاد ایران دیروز برای چندمین بار در مسیر خیابان نادری تا محل ساختمان استانداری خوزستان راهپیمایی کردند.

به گزارش ایلنا، این کارگران که خواستار وصول مطالبات محقق نشده و آغاز به کار کارخانه هستند، در روزهای گذشته تقریباً در همین مسیر تجمع‌های مشابهی را برپا کرده بودند. آنها می‌گویند: در حالی سه ماه پرداخت دستمزد دمان به تأخیر افتاده که اخیراً برخی از مسئولان دولتی در رسانه‌ها از پرداخت دو ماه از حقوق همه کارگران خبر داده بودند، اما تا این لحظه پرداختی صورت نگرفته است.

به گفته این کارگران، دو ماه حقوق معوقه فقط برای حدود ۱۲۰ نفر از کارگران زیر دیپلم پرداخت شده در حالی که بیش از ۳۵۰۰ کارگر در مجتمع ملی فولاد ایران مشغول به کار هستند که تقریباً هر روز برای تحقق مطالبات مزدی خود دست به اعتراض صنفی می‌زنند.

■ ■ ■

اعتراض کارگران قطار شهری اهواز با پهن کردن سفره خالی

صبح دیروز کارگران قطار شهری اهواز که حدود ۱۸ ماه معوقات مزدی دارند، به صورت نمادین با پهن کردن سفره خالی مقابل ساختمان سازمان قطار شهری اهواز خواستار پرداخت مطالبات خود شدند.

به گزارش ایلنا و به گفته کارگران این پروژه عمرانی، روزبه‌روز بر بدهی‌های کارگران قطار شهری افزوده می‌شود ولی آنها شاهد هیچ راه‌حل مناسبی از سوی مسئولان سازمان قطار شهری اهواز نیستند.

بنابر ادعای کارگران، در پروژه قطار شهری اهواز که از ماه‌ها پیش فعالیت ساخت آن متوقف شده، حدود ۱۷۵ نفر مشغول کارند. این کارگران ۱۸ ماه مطالبات مزدی از کارفرما (شرکت پیمانکاری کیسون) طلبکارند. در عین حال حدود ۵۰ کارگری که اول تیر ماه سال جاری از پروژه قطار شهری اهواز اخراج شده‌اند هنوز نتوانسته‌اند مطالبات مزدی و سنواتی خود را از پیمانکار دریافت کنند.

کارگران با بیان اینکه کارفرمایان اعتباری برای نیروی انسانی قائل نیستند، تصریح کردند: مشکلات ایجاد شده در نتیجه اختلافات مالی بین کارفرمای اصلی (مدیریت سازمان قطار شهری) و پیمانکار اتفاق افتاده و در این بین معیشت ما کارگران نادیده گرفته شده است.

بازی‌های حقوقی و کلامی برای مخالفت با افزایش دستمزد

کارفرما و کارگر، در یک کشتی نشست‌اند

هر چند در نظام سرمایه‌داری «کارمزدی»، انسان‌ها را در ید اختیار صاحب سرمایه قرار داده اما کماکان نیروی انسانی مهم‌ترین مولفه تولید و اقتصاد است. کدام کارفرمایی می‌تواند ادعا کند که بدون نیاز به «بهره‌وری کارگر» می‌تواند موفق باشد و تولید را به پیش ببرد؟ با این همه دستمزد شایسته که یکی از اولین شاخص‌های کار شایسته است، دهه‌هاست در معادلات اقتصادی ایران جایی ندارد. نیروی کار ایرانی همواره مجبور بوده است از حداقل‌های معیشتی خود بکاهد تا بتواند به هر شکل ممکن شاغل بماند و به خیل عظیم بیکاران اضافه نشود.

همان ترمیم عادلانه دستمزد است تن بدهد. البته کارفرمایان هم در این میان با دولت همراه هستند».

ادعاهای کارفرمایان واهی ست

از برگزاری دومین جلسه شورای عالی کار، بیش از دو هفته می‌گذرد. به رغم تأکید گروه کارگری حاضر در جلسه بر لزوم به سرانجام رسیدن ترمیم مزد در کوتاه‌ترین زمان ممکن، همچنان موضوع معلق مانده و هیچ اتفاق مثبتی رخ نداده است. علی‌حدایی، عضو کارگری شورای عالی کار، دلیل به سرانجام نرسیدن ترمیم دستمزد را عدم همراهی کارفرمایان می‌داند و می‌گوید: کارفرمایان حاضر به افزایش دستمزد در میانه سال نیستند. هم بحث ایرادات حقوقی را مطرح می‌کنند و هم از ناتوانی خود در پرداخت می‌گویند که البته همه این عذروپنهان‌هایی اساس واهی ست. او می‌گوید: کارفرمایان، سرمزدبازی در می‌آورند و حاضر نیستند استدلهای منطقی و راهکارهای اصولی گروه کارگری را بشنوند. آنها همواره شعار داده‌اند که تخاصم و بر خورد منافع بین کارگر و کارفرما وجود نداشته و ندارد و همه با هم در یک کشتی نشسته‌ایم. امروز اما دم خروس ادعاهای شان پیدا شده است. به سراغ اصغر آهنی‌ها، نماینده کارفرمایان در شورای عالی کار می‌رویم تا بپایم چرا کارفرمایان با افزایش دستمزد مخالفت؟ آنها از کدام منظر به اقتصاد ملی می‌نگرند که نمی‌خواهند با بالا رفتن توان خرید مردم، امکان موفقیت بدهند و بعد بگویند هیچ مشکلی نیست و همه چیز آرام است. دولت قصد ندارد به اصلاح زیرساختی که

کارفرمایان کشور، ابتدا بحث افول معیشتی کارگران را می‌پذیرد و می‌گوید که کارفرمایان از مشکلات معاش کارگران آگاهند اما مخالفت خود را افزایش دستمزد در میانه سال اعلام می‌کند و برای این مخالفت دو دسته استدلال می‌آورد.

واحد‌های کوچک و متوسط و ناتوانی در افزایش دستمزد اولین استدلال آهنی‌ها، مشکلات واحد‌های کوچک و متوسط است. او می‌گوید: با توجه به شرایط موجود اقتصادی، واحد‌های کوچک و متوسط تاب‌آوری هزینه بیشتر را ندارند و اگر اتفاق خاصی مثل افزایش دستمزد رخ بدهد، جز ریزش نیروی انسانی و تعدیل نتیجه‌ای نخواهد داشت.

او تأکید می‌کند: به دلیل ناتوانی واحد‌ها، افزایش نرخ بیکاری، تنها ثمره افزایش دستمزد خواهد بود لذا ما کارفرمایان با ترمیم دستمزد مخالفیم و معتقدیم این وظیفه دولت است که با ارائه بسته‌های حمایتی از اقشار ضعیف از جمله کارگران حمایت کند. آهنی‌ها معتقد است کارفرمایان به خصوص در واحد‌های کوچک و متوسط، به هیچ‌وجه توان افزایش مزد را ندارند. علی‌حدایی اما این استدلال را رد کرده و می‌گوید این نداشتن توان پرداخت، یک شعار همیشگی ست. حتی در زمان رونق اقتصاد هم آنها از عدم توان پرداخت گلایه می‌کردند و پشت همین ادعا از افزایش عادلانه مزد طفره می‌رفتند.

رابطه‌ای بین دستمزد شایسته و تعدیل وجود ندارد

حدایی ادامه می‌دهد: اینکه می‌گویند

آهنی‌ها: ماده ۴۱ قانون کار، واحد زمانی مذاکرات مزدی را سال قرار داده و در مورد بازه زمانی کمتر از یک سال، چیزی نگفته بنابراین افزایش چندباره دستمزد در هر سال، مبنای حقوقی ندارد

با افزایش مزد، تعدیل صورت می‌گیرد سندی ندارد. هیچ رابط‌ای در هیچ کجای جهان بین دستمزد شایسته و تعدیل وجود ندارد. مگر الان که مزد بالا نرفته، تعدیل نداریم؟ به عنوان نماینده کارگران اصرار دارم که کارفرمایان برای رابطه بین افزایش دستمزد و تعدیل مطالعه علمی ارائه دهند. تأکید می‌کنم مطالعه علمی نه شعار و ادعا!

او به موضوع دیگری نیز در رد استدلال اول کارفرمایان اشاره می‌کند: از آقایان کارفرما باید پرسید چطور توانسته‌اند در این چند ماه در مقابل افزایش نه‌ای بعضاً ۳۰۰ درصدی مواد اولیه تاب بیاورند اما نمی‌توانند ۲۰ یا ۳۰ درصد افزایش مزد را تحمل کنند؟ آیا به نظر تان این استدلال مخدوش نیست؟ اما استدلال دوم آهنی‌ها در مخالفت با ترمیم دستمزد، در حوزه قانون مطرح می‌شود. این فعال کارفرمایی به تصریحات ماده ۴۱ قانون کار اشاره می‌کند. آهنی‌ها می‌گوید: این ماده قانونی تأکید کرده مزد باید هر ساله بر اساس یک سری ضوابط افزایش یابد لذا اینکه بیش از یک بار در سال مزد

زیاد شود، مبنای قانونی ندارد. این ماده قانونی، واحد زمانی مذاکرات مزدی را سال قرار داده و در مورد بازه زمانی کمتر از یک سال، چیزی نگفته بنابراین افزایش چندباره دستمزد در هر سال، مبنای حقوقی ندارد.

نماینده کارفرمایان در شورای عالی کار معتقد است: اگر کارگران می‌خواهند که بیش از یک بار در سال مزد را افزایش دهند، باید در قالب اصلاح قانون کار موضوع طرح شود و بعد از تأیید سه جانبه به تصویب برسد. با اقتضائات فعلی قانون کار، این درخواست، مبنای قانونی و حقوقی ندارد.

حدایی این استدلال را هم مردود می‌داند: قانون کار به صراحت گفته هر ساله مزد باید به گونه‌ای زیاد شود که از پس تورم رسمی و هزینه‌های حداقلی زندگی بریاید. هیچ کج‌ای ماده ۴۱ نیامده که فقط سالی یک‌بار. این ادعا که هر ساله به معنای سالی یک‌بار است، اشتباه و فراقتنی ست. قانون‌گذار اگر می‌خواست مذاکرات مزدی را در همه شرایط به آخر سال محدود کند، این الزام را به صراحت در ماده ۴۱ قرار می‌داد.

دواستدلال کارفرمایان برای مخالفت با ترمیم با افزایش دستمزد در میانه سال یکی مبنای اقتصادی دارد و دیگری مبنای حقوقی و قانونی. اولین استدلال کارفرمایان با همان ناتوانی در پرداخت مزد بیشتر، باید بر اساس مطالعات میدانی قوی و اجماع کارشناسان اقتصادی اثبات یابد شود اما باز هم سوال به جای کارگران و نمایندگانشان به قوت خود باقی ست که اگر نمی‌توانند بپردازند، چرا در مقابل افزایش سرسام‌آور تمامی هزینه‌های تولید به جز دستمزد تاب آورده‌اند؟

رابطه کارگر- کارفرما یک رابطه انسانی ست

در مورد استدلال دوم یا همان استناد به قانون کار، به سراغ محم‌علی جداری فروغی، حقوق دان و وکیل دادگستری می‌رویم تا بر سیم تأکید ماده ۴۱ قانون کار بر تعیین هر ساله دستمزد به چه معناست؟ آیا هر ساله به معنای سالی فقط یک‌بار است؟

این وکیل دادگستری که تا امروز وکالت بسیاری از پرونده‌های کارگری را بر عهده داشته، می‌گوید: رابطه بین کارگر و کارفرما در وهله اول، یک رابطه انسانی ست و در مرحله بعد رابطه‌ای ست اقتصادی و حقوقی، لذا استناد به قانون برای امتناع از پرداخت دستمزد شایسته در قالب موازین یک رابطه انسانی نمی‌گنجد.

او به تاریخچه این رابطه در تاریخ معاصر ایران می‌پردازد: در سال‌های دور که چندان سند قانونی برای ساختارمند کردن رابطه کارگر- کارفرما وجود نداشت، خیلی از کارفرمایان با توجه به توانشان، مزایای بسیاری برای نیروی کار خود فراهم می‌کردند، از جمله مسکن و...

خدایی: کارفرمایان، سرمزدبازی در می‌آورند و حاضر نیستند استدلالات منطقی و راهکارهای اصولی گروه کارگری را بشنوند. آنها همواره شعار داده‌اند که تخاصم و برخورد منافع بین کارگر و کارفرما وجود نداشته و ندارد و همه با هم در یک کشتی نشست‌ایم. امروز امامد خروس ادعاهایشان پیدا شده است

والبت‌ه سودا این کار به صورت غیر مستقیم به خودشان باز می‌گشت چون کارگر با دلسوزی و بهر ه‌وری بیشتر کار می‌کرد.

ماده ۴۱ باید به نفع کارگران تفسیر شود

این کارشناس حقوقی به شرایط امروز نقب می‌زند: در شرایط فعلی باتوجه به اوضاع نابسامان اقتصادی، شرایط بسیار سختی برای مزدبگیران از جمله کارگران ایجاد شده. در این شرایط در وهله اول خود کارفرمایان باید به دنبال افزایش حقوق مزدی و غیر مزدی کارگران خود باشند زیرا وقتی هزینه زندگی در ظرف چند ماه، چند برابر شده عقلانی نیست که کارگران از دستمزد و مزایای متناسب محروم باشند و همچنان کارفرما توقع داشته باشد که با بهر ه‌وری و تمام ظرفیت در کار گاه کار کنند.

جداری فروغی در انتهای ماده ۴۱ و استدلال کارفرمایان باز می‌گردد و می‌گوید: استنباط من به عنوان یک کارشناس حقوقی این است که مقصود قانون‌گذار از افزایش هر ساله، فقط سالی یک‌بار نیست. او ادامه می‌دهد: در این ماده قانونی، از فقط یک‌بار صحبتی نشده و لذا با توجه به فقدان این محدودیت و با در نظر گرفتن شرایط اقتصادی موجود باید این ماده قانونی به نفع کارگران تعبیر و تفسیر شود. پس می‌شود در شرایط خاص مثل امسال، مزد را در میانه سال افزایش داد و ترمیم کرد. با کنار هم گذاشتن این اظهارات، جنبه‌های مختلف مساله تا حدودی روشن می‌شود. البته نمی‌توان از نقش منفعلانه یا بدون اثر بخشی دولت غافل شد. دولت در این بزنگاه حساس اقتصادی، به نظر می‌رسد در جبهه کارفرمایان ایستاده و با ارائه طرحی به نام بسته‌های حمایتی می‌خواهد از تب و تاب موضوع به صورت کاملاً صوری بکاهد، بسته‌هایی که حتی سبب غایبی خانوارها را پوشش نمی‌دهند و هیچ برنامه منظمی برای ارائه آنها وجود ندارد. بسته‌هایی که حتی نیم‌نگاهی به افزایش سرسام‌آور هزینه‌ها در بخش‌های مسکن، آموزش و بهداشت ندارند!

شکل امروزی در آورده است، رئیس فراکسیون امید مجلس با تأکید بر اینکه امروزه به تنهایی نمی‌توان مشکلات تأمین اجتماعی را حل کرد، گفت: حل مشکلات تأمین اجتماعی به عزم ملی نیاز دارد و باید دولت مجلس، کارگران، بازنشستگان و همه کسانی که با تأمین اجتماعی در گیر هستند، به یاری این سازمان بشتابند.

رابر عهده بگیرد و خلاصه آنکه هر جا کم آورد، از جیب تأمین اجتماعی هزینه کر دند.

وی با تأکید بر اینکه اگر به کار آمدی صندوق تأمین اجتماعی توجه بیشتری می‌شد، این صندوق می‌توانست خود کفای بشود و بدون هیچ مشکلی به حیات خود ادامه دهد، تصریح کرد: چالش‌هایی که در دست شد، ناشی از قوانین احساسی و موردی بود که تأمین اجتماعی را به

انتقاد عارف از نوع برخورد‌های امنیتی و قضایی با کارگران

صندوق بوده است.

وی با تأکید بر اینکه همواره دولت‌ها در موارد ضروری دست در جیب صندوق تأمین اجتماعی کرده‌اند، گفت: اکنون باید به این مهم بیندیشیم که آیا می‌توان کاری کرد که دولت‌ها به تأمین اجتماعی نگاه منفعت‌طلبانه نداشته باشند و اجازه دهند سازمان به خدمات‌رسانی به قشر کارگر و بازنشسته بپردازد.

عارف با انتقاد از قوانینی که باعث شده صندوق تأمین اجتماعی به چالش کشیده شود، گفت: متأسفانه دولت‌ها بخشی از مشکلات خود را به تأمین اجتماعی منتقل کردند. سن بازنشستگی را پایین آوردند و یک‌بار نیروی کار با ۲۰ سال سابقه بازنشسته شد. در مجالس گذشته بر خ‌ی قوانین را وضع کردند تا دولت بخشی از تعهدات کارفرمایان

وی با بیان اینکه لازم است با دقت بررسی شود که چرا صندوق‌های بیمه‌ای کشور دچار مشکل شده‌اند، سوددهی ندارند و نمی‌توانند سرپا بمانند و دچار ورشکستگی می‌شوند، تأکید کرد: به نظر من دلیل اصلی مشکلات صندوق‌ها ضعف و چالش‌های مدیریتی است. پولی که به صندوق‌ها واریز می‌شود، باید تبدیل به ارزش افزوده شود و سرمایه‌گذاری صورت بگیرد که متأسفانه در این زمینه به درستی عمل نشده است.

عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام با تأکید بر اینکه تأمین اجتماعی باید بر صندوق‌های کشور تفاوت‌بزرگی دارد، گفت: امروز از مشکلات تأمین اجتماعی آگاهی دارم و کسری صندوق نیز باعث نگرانی است اما بزرگ‌ترین مشکل صندوق تأمین اجتماعی از گذشته تاکنون، نگاه دولت‌ها به این

رئیس فراکسیون امید مجلس با انتقاد از برخورد‌های امنیتی و قضایی با کارگران، بر ضرورت حل ریشه‌ای مشکلات کارگران تأکید کرد.

به گزارش ایسنا، محمدرضا عارف در دیدار با اعضای هیأت مدیره کانون کارگران بازنشسته تهران، بر ضرورت رفع ریشه‌ای مشکلات این قشر از جامعه تأکید کرد و گفت: در شرایط سخت و دشوار فعلی کشور، بیش‌ترین فشار اقتصادی متوجه قشر کارگر است و باید به مطالبات آنان به صورت جدی رسیدگی شود. بر خورد‌های بعضاً امنیتی و قضایی با مطالبات کارگرانی که در چارچوب قانون پیگیر حق و حقوق خودشان هستند با ذات انقلاب اسلامی همخوانی ندارد و این گونه برخورد‌ها، پاک کردن صورت مسأله است.

گزارش